

9de Kreds (Mourier-Petersen) i, at man ikke kan have Tiender, Jordstyk og Arvefæstefgift inddragne under den mellemkommunale Bestaatning. — Endvidere er jeg enig i, at man paa ingen Maade kan gaa ind paa den Ordning af Overligningsmyndigheden, som er foreslaaet af Folketinget. Man maa nødvendigvis have en saadan Indretning, at alle Interessenter kunde være betryggede paa behørig Maade, og naar Folketinget har ment, at dette vilde ske derigennem, at Indenrigsministeren var sidste Instans, saa vil jeg dog sige, at det forekommer mig at være meget unaturligt, om Centraladministrationen skulde bekyrdes med denne overordentlig store Mængde af Klager, som kunne forudses at ville indkomme.

Med Hensyn til de ny Skatteobjekter, som Lovforslaget omhandler, skal jeg bemærke, at jeg naturligvis med megen Glæde ser paa, at disse Bestatningsobjekter ere komne ind i dette Forslag, men jeg har dog nogle Bemærkninger derved at gøre. Det er rimeligt og naturligt, at man vil beskaffe Forbrugs- og Produktionsforeninger paa samme Maade som Aktieselskaber o. desl. Det er meget naturligt, men medens Regeringen der havde optaget i Lovforslaget et Kriterium, som efter min Mening var fuldkommen rigtigt og godt og betryggende, saa har Folketinget udvist det saaledes, at der ikke vil kunne indgaa Bestaatning. Regeringen havde Forslaget saaledes, at den sagde: Enhver Forbrugsforening, som holder aaben Bod, skal betale denne Afgift, men Forbrugsforeninger, som ikke gøre det, som kun fordele til deres Medlemmer, og hvor ikke enhver kan gaa ind i den aabne Bod, skulle ikke betale. Det var naturligt og rigtigt. Forbrugsforeninger med aaben Bod ere i Virkeligheden rene Handelsanstalter; Forbrugsforeninger, som ikke have aaben Bod, ville derimod snarere være henviste til at fordele til deres Medlemmer. Det er det samme Kriterium med Hensyn til Forbrugsforeninger, som er optaget i Næringslovs-kommissionens Forslag om Næringsdrift, nemlig, at man skulde skelne mellem de Forbrugsforeninger, som drive virkelig Forretning, og de andre, som ikke gøre det men kun fordele til Medlemmerne. Det er jo en saa bekendt Sag, at dette Forhold nu for Tiden er ordnet saaledes ude omkring paa Landet, og hvor der ellers findes Forbrugsforeninger, at enhver kan blive Medlem ved at komme ind ad Døren og købe for de første 25 Dre eller saa omtrent. I enhver Tilfælde er der ikke mindste Vanskelighed i saa

Hensende, thi enhver som helst kan gaa ind og saa Varer til Køb. Det er unaturligt, urimeligt, at der ikke der skal være Bestaatning af alle Forbrugsforeninger, der holde aaben Bod.

I Forbindelse dermed ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om Bestaatning af Aktieselskaber. Der er fremhøvet fra den højtærede Ministers Side og ogsaa fra det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen), at det er naturligt, at Aktieselskaber, som drive Næring, beskattes, og de Grunde, man har anført derfor, ere, at de tage Del i Kommunens Goder, for det første, og at de for det andet eventuelt paabyrde Kommunen Udgifter. Begge Dele ere jo rigtige, det ene kan gælde mere i et Tilfælde og det andet mere i et andet, det er fuldkomment rigtigt. Men hvad der for mig er Hovedsagen, og som er det afgørende for, at jeg mener, at det er en ubetinget Retfærdighedsfordring, at Aktieselskaber bør beskattes, er ikke hverken det ene eller det andet af, hvad der er nævnt, men det er den Hovedbetragtning, som er aldeles uimodsigelig og gælder for alle Aktieselskaber, der drive Næring, nemlig, at de formindste de andre Skatteydere Skatteevne. Det er jo aldeles klart, at netop den Virksomhed, som disse Aktieselskaber paa Grund af deres store Kapital, bedre Forbindelser, maaste bedre Administration, i det hele taget kunne udøve, forringer de andre Indvaaneres Skatteevne, og det er et væsentlig Moment; thi det betyder, at foruden at de nyde godt af Goderne i Kommunen, foruden at de kunne paasjøre den særlige Byrde, formindste de Evnen hos de andre Beboere til at udrede den Stat, som Kommunen i det hele taget skal bruge. Derfor forekommer det mig, at det er en overordentlig naturlig og fuldkommen berettiget Fordring fra de andre næringsdrivendes Side — det er jo særlig dem, det vedkommer — at Aktieselskaber skulle beskattes. Jeg for mit Vedkommende nægter ikke, at jeg følger i den Grad, at det er en Retfærdighedsfordring, at jeg vilde finde det ganske naturligt, om man sagde: I skulle betale en Afgift som de andre. De vilde komme til at gøre det, dersom man ikke ved en underlig Misforstaaelse af praktiske Forhold i Begyndelsen af Treerne var kommen til at ophæve Næringsstaten, maaste, det indrømmer jeg, til Del paa Foranledning fra Kommunernes Side, men i hvert Fald saaledes, at det var en stor Misforstaaelse, at det skete. Havde man haft en Næringsstat, som man tidligere har haft det heri Landet, vilde der jo ikke være Spørgsmaal om at fritage Aktieselskaber i mindste